

Fredag 16 augusti

KDS

lär komma in i Lunds kommunfullmäktige ffg. Åt detta är många inom vänstern inte särskilt glada. Vänsterpartiets förstamajalare Bo Hammar & Ylva Johansson varnade för en "högerklerikal" regering efter valet, och även lokalt uttryckte partiet sin oro över den nya moralkonservatismen.

KDS noterade kritiken och gillade den inte. Carlos Medina-R säger i KdS-nytt nr 1 att "lundakommunisterna visar ... förakt för ... mänskliga värderingar" eftersom vi inte vill skärpa abortlagstiftningen. Så vi är kanske lika duktiga i att säga hårda ord om varandra.

Men vi har kanske överdrivet kds-arnas moralism. I samma nummer inbjuds medlemmarna till en grillfest på St Hans backar den 24 augusti. Köttet kommer att vara filé eller rygg från ungdjur, "kornas och oxens kött duger inte". Och så finns "möjlighet att medtaga egen dricka (undantag för bilförarna)". De hedonistiska kds-arna har tydligen en bestämd uppfattning om vad som menas med dricka.

Om Lund, miljön, tillväxten mm

handlar e debatt som mp initierat med riksdagskandidater från hela åtta partier. V representeras av Karin Svensson Smith. Kom och hurra eller bua! Torsdag 22.8 kl 19.30 på bibliotekets hörsal

Vs valbyrå

på Botulfsplatsen öppnas på lördag kl 11 med musik och tal av bl a Rolf L Nilson. Kom!

Välkomna åter

till VB och verkligheten, kära läsare! En hektisk tid väntar för de flesta av oss. Snart är det dags för det ödesval som avhålls vart tredje år, och det kommer säkert att märkas här i spalterna. Men säg gärna emot om ni har avvikande uppfattning!

Öppet svar om EG till Ung Vänster i Skåne

... Jag blev lätt förvånad över er reaktion på mitt korta brev till vänsterpartiets partistyrelse om EG-frågan. Där uttrycker jag ganska klart min syn, som kan sammanfattas ungefär som följande:

a) Det fanns ingen anledning för vänsterpartiet att forcera fram ett ställningstagande uttryck i Ja eller Nej till svenskt medlemskap i EG. Frågan är för viktig för att behandlas på det sättet. Den kräver noggrann analys och omfattande debatt internt i partiet men framför allt offentligt. Den självklara anledningen till detta är att Sovjetimperiets sammanbrott skapat en helt ny situation i Europa och därmed förutsättningarna för samarbete i hela Europa.

b) Samma kritik riktade jag mot regeringen, som närmast i panik presenterade sitt beslut om medlemsansökan.

c) Jag framhöll centerpartiet och Olof Johansson som exempel på hur man på ett intelligent sätt kunde förhålla sig till EG-frågan. Centern säger att Sverige skall sträva efter medlemskap, men utvecklingen, analysen och debatten fram till dess att medlemskap kan bli aktuellt (1995-96) får avgöra om man skall förorda medlemskap eller inte.

d) Jag varnade också för att driva kravet på folkomröstning som en stor fråga, dels för att det inte finns förutsättningar för annat än förödmjukande nederlag för en Nej-linje men främst för att en hård valagitation följ

av ett sådant nederlag leder till att vi inte kommer att kunna göra något vettigt Europaarbete på många år.

Jag tycker att min analys håller ännu!

Folkomröstningskravet blev snabbt överspelat: alla partier accepterade det. Och jag tycker inte att det finns någon anledning att orda mer om detta.

Min egen ståndpunkt är denna:

Internationellt samarbete är

komma ur sin hopplösa situation och utveckla sina resurser. Svårigheterna att bedriva en isolationistisk politik är enorma. Till och med albanerna har övergivit den "albanska" vägen.

Jag vill lyfta fram en svaghet i vänsterpartiets argumentation. Vi bedömer de protektionistiska tendenserna inom EG som så starka att det i princip är omöjligt att bryta dem. Samtidigt förväntar vi oss att Sverige i princip skall kunna fortsätta med fri eller mycket förmånlig handel om vi står utanför EG. Detta går inte ihop! Överhuvudtaget har vi inte skrivit/tänkt något om de nackdelar som uppstår om Sverige står utanför ett allt större EG.

Jag tycker att EG-moståndarna på ett förtjänstfullt sätt lyft fram svagheter inom EG och problem som är förknippade med medlemskap eller långtgående EES-avtal.

Utrikes- och säkerhetspolitiken och därmed neutralitetsfrågan är ett exempel. Det demokratiska underskottet i EGs beslutsstruktur ett annat. Möjligheter att under skattekonkurrens bedriva generell världspolitik av svensk omfattning är naturligtvis oerhörd viktig. Men vi har en tendens att måla upp värsta tänkbara utfall som det mest troliga och underskatta den europeiska arbetarrörelsens, kvinnorrörelsens, fredsrörelsens och miljörörelsens möjligheter att överhuvudtaget påverka utvecklingen i positiv riktning.

Risken för en "välfärdsмур" mot Östeuropa är ett av våra tunga argument mot EG. Muren har funnits och skapades av det gamla systemet. Förutsättningar finns idag att utveckla välståndet även i östra Europa och det är något positivt!

Min bedömning är att svenskt EG-medlemskap drar med sig de övriga "ickemedlemsländerna" och stärker välfärds krafterna

Forts på sid 2.

Bro, öl och torsk

Den segerfanfar som ljöd utanför Malmö stadshus vid beskedet om folketingsets ja till den fasta Öresundsförbindelsen var falsk i kanske inte bara en bemärkelse. Loppet är inte kört än. Det finns en rad formella och faktiska möjligheter att stoppa bilbron, och ingen ska lämnas oprövad.

Men låt oss inte bedra oss själva. Grundtipset är att den svenska vänster- och miljörelsen får inregistrera ett nederlag av samma format som kärnkraftsomröstningen, eller för den delen motorvägen till Uddevala.

Kanske kunde det inte gå på annat sätt. Kanske var motståndaren alltför stark, rik och välorganiserad. Men om man inte retroaktivt vill döma ut miljövännernas och vänsterns alla möjligheter till framgång, finns det skäl att konkret analysera vad som gått snett.

Vänsterpartister i Malmö och Helsingborg går gärna omkring i T-shirts med texten "Vem fan vill tura på en bro?" I all sin enkelhet vittnar den parollen om ett torftigt och bakåsträvande perspektiv. Danmarksresorna görs till en ren fråga om trivsel och billig fylle. Ingen insikt där inte om att förbindelserna mellan Skåne och Själland är dåliga och måste förbättras, i både konkret och överförd mening. Borde inte vänstern först av alla välkomna arbetsresor, handel, kulturutbyte över Sundet? Risken är stor att man här, liksom t ex i EG-frågan, hamnar på emotionell kollisionskurs med

inte minst ungdomen. Det är kanske ingen tillfällighet att vänsterpartiets organisationer och inflytande är generande svaga just i Malmö och Helsingborg.

Svenska rikspolitiker som Birger Schlaug (mp) har i det sista agerat mot bron. En stor svaghet hos den kampen har dock varit att den nästan uteslutande handlat om torsk, eller möjligen om hotet mot Östersjöns vatten. Detta ska inte förringas, inte ens av en ledarskribent som ogillar fisk, men samtidigt är det för motståndarna hanterbart argument. De säger ju att s k kompensationsmuddring ska garantera vattenutbytet, och det är troligt att både EG och finnarna väljer det resonemanget, helt enkelt för att det kanske stämmer.

Däremot har det varit mycket tystare kring biltrafikprognoser, även om Uno Aldegren (s) har tagit upp saken. Faktum är ju att, som avtalet är konstruerat, det lär bli billigare för en familj att köra bil över bron än att ta tåget, och att driftbolaget har full rätt att sänka bilullarna, fyrdubbla bilmängden jämfört med prognoserna och därmed få en större nettovinst. Med alla de negativa sidoeffekter som en sådan bilflod för med sej.

Hade miljövännerna och vänstern från början sagt: "Ja, det är bra med snabbare och bekvämare förbindelser mellan Skåne och Själland så vi är positiva till en fast förbindelse. Vi kan t o m tänka oss en järnvägsbro om forskarna ger garantier för att vattenflödet inte störs, eftersom det är trevligare att åka tåg med milsvid utsikt än med en tunnelvägg på andra sidan rutan. Men bilarna får ta sej över på annat sätt" – då hade de nog fått större förståelse från både allmänhet och politiker.

vad som skett där – jag tycker det är uppenbart – men att man utan egentlig analys var beredd att låsa inställningen till Europa samarbetet genom att utesluta EG-medlemskap.

Till slut: svenska ungdomar har mycket svårt att förstå den rädsla som vänsterpartiet känner inför EG. Internationismen och kanske en europeisk identitet är naturlig för dem. Jag tror att vårt ställningstagande i EG-frågan bidrar till att unga människor har svårt att känna entusiasm för vårt parti och för Ung Vänster, och jag tycker att ni har all anledning att fördomsfritt diskutera Europapolitik och EG-medlemskap.

Detta är bara några spridda synpunkter på Europapolitiken i anslutning till ert brev och skall inte ses som annat än ett blygsamt försök att resonera kring frågorna.

Jag ställer gärna upp vid lämpligt tillfälle och diskuterar med er.

Med vänliga hälsningar
Rolf L Nilson

Modernnäringen

Det finns inget som går upp mot att jobba i ett litet parti. Man måste kunna allting samtidigt, framträda ömsevis som grovsnickare, musiker, konstnär, typografoch journalist. Här lever ännu Lionardo da Vinci-idealen om att hela människan, minst, ska tas till vara.

Själv har jag nyss framträtt som jordbrukspolitiker. En röst i telefonen i måndags förklarade att det behövdes någon som representerade Vänsterpartiet vid en LRF-debatt där därpå. Den kände partiarbetaren Grr försäkrade uppmanande att det behövdes egentligen bara någon som for dit och sa att vänsterpartiet tycker om det skånska kulturlandskapet, särskilt så här års. Det tyckte jag lät enkelt och trevligt och tackade ja.

Påläst

Även om jag i och för sig behärskar allt mänskligt, inte minst inom jordbruket, tyckte jag ändå det var bäst att läsa på. Så jag satte mig halva dagen på UB och läste riksdagstryck om jordbrukspolitik, koncentrerande mig på utlåntanden och reservationer i jordbruksutskottet. Så här i efterhand kan jag säga att jag borde ha satsat uppåt en vecka.

Jag for till Eslöv på tisdagkvällen. På vägen från Lund såg jag att skördetröskorna var i full gång ute på åkrarna. Men vilket av de fyra sädesslagen var det de högg? Det kanske inte skulle bli så mycket folk?

Men där misstog jag mig. Det var god anslutning i Medborgarhuset, flera hundra uppretade skånska bönder hade infunnit sig på ett möte arrangerat av den mest militanta organisationen i Sverige i dag. Det är LRF som står för affischkampanjerna med tavlor på åkrarna.

Det var en sympatisk gammaldags mötesordning, ingen sån där myspanel utan man fick åtta minuter till ett inledningsanförande från en rejäl talargest. Det var bara att ösa på, jag lottades till att bli andre man efter en folkpartist och det var liksom inte lönt att vara nervös. Tja, sen kom några manande ord från några av höjdarna inom Skånek och så var det kaffepaus.

"Det kan inte bli sämre"

Efter paus var det frågor från publiken. De blev den stora behållningen. Det var inga frågor, det var anföranden från talarstolen där skånska lantbrukare sa sin mening om det ena och det andra. Jag hade i mitt anförande frågat hur bönder-

na och deras organisationer kunde vara så dumma att de var beredda att gå in i EG. Nu fick jag svaret: det kunde bara inte bli sämre än nu för de svenska bönderna.

Vi skulle ha slutat klockan 22 men det tog en halv timme extra att avverka alla anföranden. Och då har jag ändå inte räknat med de efterföljande samtalen ute på parkeringsplatsen.

Meddebattörerna? Ja, sossarna kom inte, som protest mot LRF-kampanjen. Det var dumt, nästan lika dumt som delar av kampanjen ("Ingvor Carlsson släckte ljuset"). Vi andra var där. En majoritet av mina meddebattörer satt i riksdagens jordbruksutskott, och bland dem fanns också dess ordförande, den sympatiske och kunnige Karl-Erik Olsson från Sösdala. Vänsterpartiets jordbrukspolitik visade sig ha stor good-will, alla talade väl om Annika Åhnberg, vår taleskvinna i jordbruksfrågor, och jag antar att jag själv betraktades som en något svag men coming man inom jordbrukspolitiken. Ett problem var förstås att vänsterpartiet hade ställt upp på den kuppardade sänkningen av gränsskyddet i somras, men som tur var blev jag inte angrädd för det. Jag var ställd när det gällde detaljerna i GATT-rundan och det exakta prispåslaget inom svinproduktionen och frågan om det skulle gå till smågrisar eller slaktsvin. Mitt trumfkort var naturligtvis det klassiska om än något slitna: Bort med momsens på maten.

Ja, så går det till inom modernnäringen. Såvitt jag förstår var det här en av den här valrörelsens mest kvalificerade jordbrukspolitiska diskussioner. En av de erfarna jordbrukspolitikerna sa lite tröstande: Gamle riksdagsmannen Einar Larsson i Borby sa till mig en gång att vara bondepolitiker är med det svåraste som finns. Det är inte nog med att bönderna vill att man ska komma ihåg deras namn och namnen på deras hästar, de vill också att man ska också ska minnas vem de är fallna efter!

Bönderna chanslösa inom EG

Sakfrågorna då? Jo, bönderna ser det som om de bara behöver stöd i de fem åren fram till EG-inträdet och sen öppnar sig himmelriket. Vi vill inte sitta i farbror statens knä, säger de troskyldigt, vi ser fram mot Marknaden. Ha, säger jag. Det svenska jordbruket är chanslöst utan en svensk jordbrukspolitik och går vi in i EG blir det en jordbrukspolitik från Bryssel och då kan den svenske normalbonden ta ner skylten. Inte bli sämre? Ur askan i elden! Sânt vet lantbrukarnas organisationer i Norge, Finland och Schweiz och slåss för sina medlemmars liv. Här leder högergubbarna i LRF sina medlemmar fram till EG's slaktbank.

Öppet brev Forts från sid 1.

na inom EG. Det kan också öka förutsättningarna för ett hela Europas EG och motverka de protektionistiska tendenserna inom handelspolitiken öka slagkraften i miljöfrågorna och stärka den europeiska fackliga rörelsen. Det behövs både en stark facklig motkraft och "statsmakt" för att tygla det internationella kapitalet!

Det blåser för närvarande vänstervindar i Tyskland och England. Det är mycket uppmanande och kan ge intressanta genomslag i Europasamarbetet!

Sammanfattningsvis tror jag att ett svenskt medlemskap medför fler fördelar än nackdelar och att "sakfrågorna" bör diskuteras ideologiskt och sakligt. Tyvärr har partistyrelsens snabeslut försvårat en sådan vänsterdebatt. Det är nästan skattretande att PS i sitt utrikespolitiska uttalande säger att utvecklingen i Östeuropa kräver en noggrann analys för att man skall förstå och dra lärdom av

Valarbetet i full gång

Valarbetet har rullat igång och för om nästa vecka, räknar valkommittén med att alla medlemmar och sympatisörer är beredda att satsa de kommande ordentligt på valarbetet.

Bladning

F n pågår istoppning av de 10 000 försändelser som skall distribueras genom posten. De går främst till centrala Lund, där portkoder hindrar oss från att komma in. En viss del går också via lantbrevbärarna till den kringliggande landsbygden.

Allt material som är ute för denna bladning skall lämnas in till expeditionen senast tisdag. Ring Rune så hämtar han, tel 13 82 13.

Utdelning av valmaterialet

Nästa stora insats är bladning och utdelning av de 35 000 försändelser som vi själva bär ut.

Ring någon av nedanstående ansvariga. Av denne får du uppgift om hur stor upplaga du skall blada och var du skall dela ut.

Ansvariga är:

Klostergården	
Kajsa	13 28 40
Väster	
Mats	15 24 46
Centrum/Söder	
Sven-Hugo	11 34 33
Öster	
Marianne	13 19 75
Norra Fäladen	
Rune	11 50 69
Nöbbelev	
Gunnar B	30 52 38
Gunnabo	
Olof	30 63 55

Våra vackra

affischer sätt upp från söndag. Rapportera till valbyrån om du ser någon sönderslagen så skickar vi ut en reparationspatrull. Men bäst är förstås om du själv reser den och snyggar till den. Numret till valbyrån är enkelt: ett tu tre gånger två. (123 123). På valbyrån kan du hämta affischer för egen uppsättning.

Valstugan

på Botulfplatsen öppnar i morgon, lördag, kl 11.00 med tal av Rolf Nilson och musik av Röda Kapellet.

Valstugan kommer sedan att vara öppen vardagar 11 - 18 och lördagar 10 - 13. Vi behöver hjälp med bemanning av valbyrån och Sven-Bertil Persson tar gärna emot din anmälan på tel. 20 14 84. Du är välkommen att sitta i valbyrån och blada valmaterial. Vi bjuder på kaffe med dopp.

Valdebatt

blir det på bibliotekets hörsal 22 aug kl 19.30. Åtta riksdagskandidater debatterar. Från vänster kommer Karin Svensson Smith.

Mer information nästa vecka.

Valkommittén

Ungern- vandringen (1)

Östeuropasocialismens sönderfall har varit till stor glädje för lundavänsterns vandringssektion. Andra året i följd har vi nu kunnat beträda jungfrulig mark bakom den nedmonterade järnridån. Bilister och huvudstadsbesökare från väst har väl sedan länge kunnat ta sig in i Ungern, men fritt vandrande svenskar på landsbygden har säkert inte varit en vardaglig syn.

Men låt oss börja från början. I år var vi åtta vuxna, två tonårstjejer och ett par killar i tioårsåldern som skulle vandra. I Malmö steg vi på en tjeckisk järnvägsvagn med ett gott öl som hette "Topvar". På färjan till Sassniz gick det glatt till. Som vanligt blev det svårt att stuva ryggsäckarna i sovvagnen. Så var vi på väg.

Morgonen därpå passerade vi Decin, där vi förra året i TV såg hur Havel blev tjeckers och slovakers president. Mitt på dagen ankommer vi till Bratislava där vi på ett folkligt ställe avnjöt en underbart god gulaschsoppa. Nära intill fanns en konstgjord sjö med en hög byggnadsställning, varifrån gamle F gjorde enochenhalv volt i gruppering.

På tågresan till Győr i Ungern blev vi beskjutna och två rutor pangades. Det är alltid skönt med friskluft, tyckte vi. Här i det vilda Östeuropa står ofta järnvägsdörrarna öppna under färd för att ventilationen ska förbättras. Vi ser massa fina koloniområden

och små blänkande vattentorn.

På järnvägsstationen i Győr la gossen M en godis på rälsen bakom taget och en tågpersonal blev mycket upprörd. Utanför stationen såg vi en zigenska sälja porr. Ungerska damer är för övrigt ganska snygga tycker vi oss märka. Glassen kostar 1 sv kr per kula. På tältplatsen blev vi överraskade av en stor mängd mygg, men vi kom överens om att de inte hade de svenska myggens sting (vi var lite stolta däröver).

Nu börjar själva vandringen

Morgonen därpå tog vi taget till en liten station som hette Nyúl. Vandringen började. Ganska snart förirrade vi oss, men det gjorde inget för det var en mycket vacker trakt med vinodlingar och fantastiska trädgårdar. Hallon och körsbär var mogna. Vid ett tillfälle blev vi inbjudna till en trädgård av ett tysktalande par och vi fick äta oss mätta på körsbär. Vi fick också klappa kattungar.

Det var varmt och nästan klar himmel. Guskelov finns på ungerska landsbygden gott om grönmålade kommunala vattenpumpar. En lång dags vandring slutade i byn Tényö, där vi tältade vilt på en grässlätt mitt i samhället. Den kvällen spottade vi inte i vinglasen. Tonårsflickorna uppförde sig belevat mot uppvaktande ungerska bondpojkar i den ljuva sommarnatten.

Finn

Täppan

Det är skönt att vara i täppan igen efter en lång och slitsam semester. Visserligen har man då och då under sommaren kunnat gästa kolonilotten, men vänsterns lundatrippel har tagit mycket av tid och krafter.

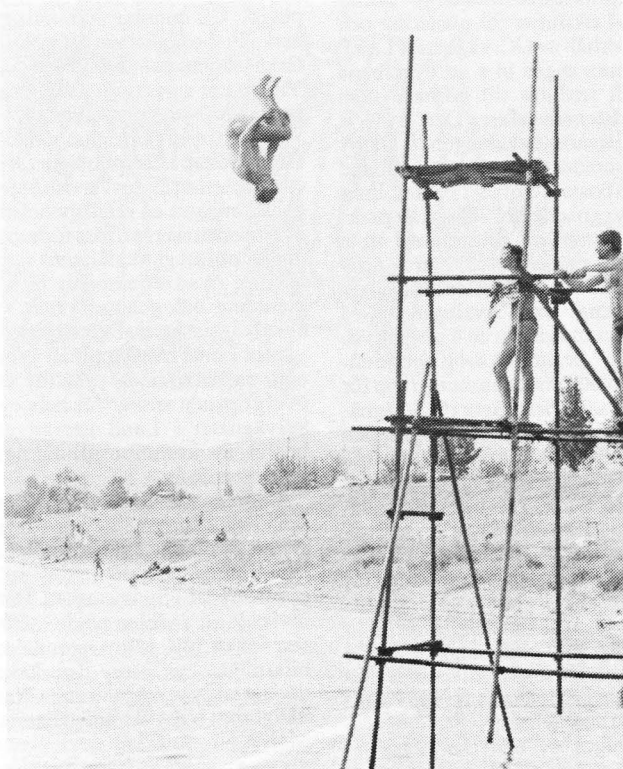
Vad är då lundatrippeln för något? Jo det består i att under semestern klara av blåsorkesterlägret, sommarvandring i Europa samt det traditionella tätlägret vid Hjertasjön i Lönsboda. Det är en sorts lundensisk motsvarighet till klassikern: Vättern runt på cykel, Lidingöloppet och Vansbrosimningen.

En fjärde gren i lundatrippeln ("triaton" är kanske ett bättre uttryck?) kunde möjligen vara: borttagande av åkerfräken, maskros, kirskaål och dylikt ur frodigt växande täppa. I år skulle denna gren förmodligen vara utslagsgivande. Det myckna regnandet har skapat en fullkomlig explosion av skogras. För sambons del har det inte varit så besvärligt emedan hon på sin lott har så tätt med kulturväxter och diverse marktäckare att ogräset inte har någon större chans, men jag som odlar i vildmarken utanför stängslet och med banvallens vilda flora som granne har tvingas utveckla en filosofi som går ut på ungefär: alla växter måste ju få trivas...

En bidragande orsak till att alla växter (utom dom som kvävs) mår väl i år är att sambon fått ett vitalt humlebo på sin tomt. I en tämligen stor öppning i marken ser man humlorna flyga ut och in med pollen på sina mulliga bakkroppar. Som stadsbo ansåg jag under den prekoliniala tiden att insekter av alla de slag mest var till för att slå ihjäl, men nu glädjer man sig åt de små rara livens som ser till att trädgården står i blom.

På grund av dessa bin artar sig björnbären riktigt väl även i år. Björnbärssnåret har antagit väldiga proportioner. Även hallonen går bra och krusbären likaså. En liten diskussionspunkt som sambon och jag brukar ha är huvuvida bär bör plockas och ätas direkt eller om man flitigt, likt ekorren, bör samla till vinterns förråd. Jag står förstås för pallarlinjen, den där känslan att man direkt åter från busken och sen sticker. En klok människa tänker förstås, att det ena utesluter inte det andra (det är ungefär som det moderna tänkandet kring problemet: socialism eller kapitalism). Ibland samlar man och ibland åter man direkt från busken. Lätt som en plätt! Men var ska man lägga tyngdpunkten så att säga? Det är där vi skiljer oss åt, sambon och jag.

Finn

En lundensisk simhoppare avtecknar sej mot den slovakiska himlen. Märk dock de oitillräckligt sträckta vristerna!

HAR DU FLYTTAT? Skicka hela adressdelen till Veckobladet,
(se ovan).

NY ADRESS.....

Sommarlägret vid Hjertasjön

Denna smått urgamla semesterform har vissa år bedömts vara i utdöende då antalet utövare minskat betänkligt, men i år hade många anmält sig: cirka 90 personer, varav drygt hälften utgjorde barn och ungdomar. Några nykomlingar, som snabbt anpassade sig till rutinerna, fanns också med. Bland dessa ett par söta bebisar, vilket borgar för återväxten på lång sikt.

Antalet flotta bilar har med åren ökat. Tälten har blivit större och t o m lagertält har börjat dyka upp. Men de gamla traditionerna är desamma: mild väckning på morron, frulle, kort stormöte, vuxendiskussioner med inledare och barnpassning, lunch, frigång till kl 15 då mellanmål serveras, sedan utflykter och motion fram till kl 18 då det är middag, så diversifierad verksamhet med bl a sagor och fiske, slutligen diskussioner kring elden och nattmacka.

Några verksamhetsnyheter kan ändå noteras. Roland N ledde t ex kanottävlingar vid badbryggan och Finn hade en nybörjargrupp i simhopp. En kul nyhet var också lösandet av schackproblemet vid mellanmålet, då priset var en chokladkaka till den skarpaste hjärnan.

Vuxendiskussionerna präglades lite av socialismens dekonstruktion, men debatterna var idérika, öppna och toleranta. Man dryftade också eventuell efterträdare till Lars Werner och det lutade åt att Gudrun Schyman borde få en chans som ordförande och Lennart Wärmby som vice.

Årets spökrunda handlade om genetiska förändringar i växtriket, där träd genom transplantationer, utförda av ett lokalt Stephen King-sällskap, kraftigt lyckades höja trädens medvetenhetsnivå. Synd bara att de nya cellerna härrörde från ennyss avrättad yxmördare. . .

Vädret var omväxlande. Regn föll, men vi behövde frysa vare sig i tälten eller på stranden av Hjertasjön. Badvattnet var som vanligt lite slemmig pga vetenskapliga experiment med soda, men rent var det uppenbarligen ty abborre och gädda trivdes i vassen och därmed alla entusiastiska fiskare bland lägermedlemmarna.

FH

Trafikchefen svarar

VB:s juninumner, (nr 21), innehåller en mycket kritisk artikel om gatukontorets sätt att planera och åtgärda brister i cykelvägnätet i Lund. Kritik riktas mot att nya cykelvägar byggs med kantstensöverfarter (i Dalby) samt mot att åtgärdandet av mer än 200 brister, som Lunds Fot- och Cykelfolk påtalat för mer än tre-fyra år sedan, förhalas.

VB:s artikel ger både en ofullständig och missvisande bild av gk:s insatser vad gäller planering och underhåll av cykelvägar.

VB:s kritik av kantstensöverfarter i cykelvägar delas helt av gk. Kontoret har inte anlagt några cykelbanor med kantstensöverfarter sedan mitten av 1970-talet. Under den senaste tioårsperioden har gatu- och trafiknämnden avdelat betydande belopp för att ta bort kantstensöverfarter i GC-vägnätet. Att arbetet blivit så tidsödande beror på att åtgärderna är kostsamma, att begränsade personella stansättningsresurser förelegat samt att likartade resurser avdelats för handikappanpassning av gångbanor vid övergångsställen.

Kommunfullmäktige antog 1987 riktlinjer för planering och underhåll av GC-vägnätet i Lund. I dessa anges bl a att cykelbana skall anslutas till körbana utan kantstensöverfart. Den av VB kritiserade cykelvägen i Dalby planerades och anlades i samband med bostadsområdet Pinnmöllans utbyggnad åren 1985-86 av parkförvaltningen. Arbetet med att ta bort kantstensöverfarter i GC-vägnätet kommer att fullföljas och beräknas vara avslutat i hela kommunen inom en treårsperiod.

1987 beslutade även kommunfullmäktige att en arbetsgrupp för trafiksäkerhetsfrågor i GC-vägnätet skulle bildas. Arbetsgruppen beslutade inhämta synpunkter från allmänhet, föreningar (Hem- och Skola, Lunds Fot- och Cykelfolk, de politiska föreningarna) samt av myndigheter. Dessutom projektanställdes en person inom gk för att GC-vägnätet skulle bli inventerat på ett så fullständigt sätt som möjligt. Det omfattande material som härvid togs fram redovisades i arbetsgruppen hösten 1989. Följande beslut togs.

1 Frågor av underhållskaraktär (160 av totalt 214) fördelades på berörda förvaltningar. Gk vidgjorde samtliga sina åtaganden under

år 1990.

2 För mera kostnadskrävande åtgärder skulle berörda förvaltningar åska pengar i kommande års budgetar.

3 Frågor av mera övergripande karaktär överlämnades till byggnadsnämnden, där en arbetsgrupp bildats som bearbetar dessa frågor. För vissa frågor är lösningen tidskrävande, eftersom ändring krävs av gällande detaljplaner. Vissa förslag är kopplade till genomförandet av Centrumutredningen.

Gk:s planeringsresurser har under senaste år varit kraftigt reducerade. Således har både gatuprojekterings- samt trafikingenjörstjänsten varit vakant under en längre tidsperiod. Återbesättandet av den sistnämnda tjänsten innebär därtill att den ändrades till att enbart avse kollektivtrafikplanering. Underhålls- och utförandesidan har åderlåtits på ca 1/3-del av sin personal. Därtill kommer att gatu- och trafiknämnden under senare år tilldelats relativt kraftiga sparberetning.

Allt detta påverkar givetvis möjligheterna att göra större satsningar i GC-vägnätet. Trots detta har ändå kunnat genomföras cykelbanor i Trollebergsvägens inre del, i Sunnaväg samt i Gyllekroks allé. I samarbete med Vägverket har en cykelväg anlagts längs nya väg 103, Lund-Lomma, på delsträckan E6-Värpinge. GC-tunnlar har anlagts under Fjelievägen, väg 103, Norra Gränsvägen och Sandbyvägen. Vidare har anlagts ett par signalreglerade övergångsställen.

Med en ny organisation som baseras på ökad affärsmässighet, decentralisering av ansvar och befogenheter samt en omDisposition av personalresurser finns förhoppningar om att gk skall kunna uppvisa en ökad effektivitet bl a i planering och genomförande av cykelvägsinsatser. Detta är önskvärt bl a med hänsyn till att gatu- och trafiknämnden erhållit ett övergripande ansvar för hela cykelvägnätet i Lund genom ett beslut av kommunfullmäktige innevarande år.

Slutligen vill gk hänvisa till en opinionsundersökning hur cyklister uppfattar cykelvägnätet i Lund, som tidigare under året publicerades i Sydsvenskan. Den utvisade att andelen nöjda cyklister var ca 50% större än andelen missnöjda cyklister. Resultatet utvisar att cykelvägnätet inte är så dåligt som VB vill göra gällande. Målsättningen måste dock givetvis vara att göra gruppen missnöjda cyklister så liten som möjligt.

Ulf Nordqvist, gatuchef

Vänsterpartiet i landstinget

En vecka försenat, eftersom vi har haft sommaruppehåll, kan VB nämna två v-initiativ i Malmöhus landsting.

I en motion krävs att patientavgifterna tas bort. Stegvis, från 60 till 40 kr nu och resten i januari 1993. Antalet besök har minskat markant sedan avgiften infördes, vilket också var meningen med den, men vänsterpartiet påpekar att vi är på väg bort från den jämlika sjukvården om sjuka människor avstår från att söka vård av ekonomiska skäl.

Den andra motionen handlar om "utsatta" barn. Den gamla skillnaden, att underklassens barn är kortare, börjar åter uppträda i statistiken, vilket är ett osvikligt tecken på växande sociala skillnader. Motionen efterlyser en behandlingsförskola enligt en modell som har visat sig framgångsrik i Malmö.

Resultatpolitik i det lilla

I onsdags tog gatu- och trafiknämnden ett beslut om att ett förhöjt övergångsställe ska anordnas över Svanegatan invid Nygatan och S:t Mångsgatan. Som grund för beslutet ligger en skrivelse från vänsterpartisterna Norborg och Schlyter, inskickad den 10 juni 1989.

MÖTE MÖTE

HANNAS FLÄKT. Sö 18.8. kl 17.30 rep på Palaestra inför spelning den 31.8.

RÖDA KAPELLET. Lö 17.8 kl 10 rep på eller utanför Kapellsalen inför spelning på Botulfplatsen kl 11. Repertoar nr 39, 79.2, 84.2, 108, 131, 166, 170, 173, 231 och 238. Sö 18.8 kl 18.15 viktigt rep på Kapellsalen (delvis utomhus om det inte regnar, ta med klädnyppormen marschnotställ behövs inte) med bl a Maria. Ti 20.8 kl 17 appellmöte vid Kronprinsen i Malmö (orkester2), repertoar som ovan plus 132 och 210. Anmälningar till Hanö 23-25.8 mottas fortfarande.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Finn Hagberg, Rune Liljekvist och Gunnar Sandin.

Kontaktdredaktör för nästa nummer
Gunnar Sandin, tel 135899.
Vidutbliventidningring Rune Liljekvist
138213 el. 115069